

Per què torna Donald Trump a La Casa Blanca?

El magnat tornarà a la presidència dels Estats Units després de guanyar les eleccions presidencials del passat 5 de novembre. Una rotunda victòria davant Kamala Harris i els Demòcrates, als qui va derrotar també en vot popular. Són múltiples les raons que han portat al president Trump de tornada al Despatx Oval.

Quan es van conèixer finalment els resultats de les eleccions als Estats Units d'Amèrica, la sorpresa de molts no va ser la victòria de Trump, sinó la contundència d'aquesta. Pocs li auguraven un assoliment tan còmode. A jutjar per les dades obtingudes, va guanyar en totes les disputes. En els set estats clau, al Senat, a la Cambra de Representants, i es va imposar també en el vot popular, que la majoria dels sondejos atribuïen a la seva oponent. El quarantacinquè president no va deixar de ser present en la vida política nord-americana en aquests últims anys. Des que va deixar la presidència el gener de 2021, va iniciar la seva particular croada per a tornar a la posició de comandant en cap. Existeixen diferents raons que han possibilitat el retorn del republicà al poder només quatre anys després. El primer factor a remarcar quant al magnat novaiorquès, és que és l'autèntic líder d'un moviment de masses, el popular "MAGA" (Make America Great Again). Els seus seguidors perceben en Trump la figura d'un salvador dels problemes corrents, com si es tractés d'un líder religiós.

El president electe és ara més fort que mai, i no cometrà els errors tàctics que li van fer perdre una vegada la presidència. Torna amb un nou equip de fidels, i el partit Republicà no té, ara

mateix, força per a condicionar els nomenaments més estratègics del seu pròxim Govern. En particular, serà clau el rumb que prengui la nova direcció de la Secretaria d'Estat, perquè determinarà l'esdevenir geopolític del pròxim govern nord-americà. Responsabilitat que recaurà sobre el senador Marco Rubio. Molt crític amb les polítiques expansives dels enemics dels EUA, especialment Rússia, la Xina i l'Iran, i un gran aliat d'Israel. També notablement bolcat en una estratègia de penetració dels interessos dels Estats Units a Llatinoamèrica, concretament amb els règims no afins a Washington DC, com Veneçuela, Nicaragua, o Cuba, on Rubio té les seves arrels.

L'estratègia econòmica de Donald Trump en política exterior, probablement es dirigeix cap al proteccionisme i la reducció del dèficit comercial del país. En aquest àmbit, és on la Unió Europea pot patir les conseqüències d'aquestes polítiques de renegociació d'acords. Per exemple, les tarifes comercials que pugui implantar en la seva batalla comercial amb la Xina, també afectaran el desenvolupament de l'economia del Vell Continent i poden llastrar la seva competitivitat. La veritat és que la victòria de Donald Trump ha estat total i els seus correligionaris veuen la volta del seu messiàs com una oportunitat de

situar l'"America First" com a bandera prioritària. El nacionalisme sempre és una de les bases electorals de Trump perquè es fonamenta en l'esperança en què retorni Amèrica per als americans. I en la nostàlgia, d'"un passat millor", al qual cal tornar. Encara que en aquest concepte se sustenta bona part de la victòria de Trump, la seva tornada al poder té més explicacions.

Si recordem la campanya de les eleccions presidencials de l'any 1992, després de la qual el demòcrata Bill Clinton es va convertir en president, la frase més destacada i que encara es recorda per la importància en la victòria, va ser "És l'economia, estúpid!". Perquè la percepció de la ciutadania respecte a la situació econòmica és decisiva per a comprendre un resultat electoral. En el cas actual, Trump ha apel·lat a la butxaca de la gent i ha sabut, hàbilment, transmetre el missatge que amb ell al capdavant dels Estats Units, l'economia estava més ordenada i els mercats més estables. La realitat és que la majoria social nord-americana ha connectat amb Trump i han confiat de nou en el seu projecte econòmic. Encara que si ens fixem, convé esmentar que la situació de l'ocupació als EUA sota l'administració de Biden i Harris, ha deixat un balanç de només un 4% d'aturats. És a dir, al marge de les consideracions subjectives, i d'algunes dades macroeconòmiques, és evident que l'economia nord-americana no passa per un mal moment. Ni tampoc per la seva màxima esplendor, lògicament. No obstant això, en moltes ocasions, en el pla econòmic, el comportament electoral dels ciutadans està més lligat a les percepcions que a la realitat, perquè entra fort la qüestió del relat, en el que Trump és un mestre. Va saber llegir bé el descontentament de molts estatunidencs

i el va capitalitzar generant expectatives de millora econòmica alhora que desgastava amb el seu missatge al Govern. Segurament, la frustració per part de la ciutadania s'entén per les promeses incomplertes d'un projecte inicialment molt ambiciós, que no ha estat executat pels demòcrates en el seu pas per la Casa Blanca. A pesar que no hi ha una situació econòmica descoratjadora, molts podien esperar una mica millor, la qual cosa acaba sempre passant factura política a qui està en el poder.

Una altra dada a tenir en compte en la victòria de Trump, és com va aconseguir establir i situar el marc de la campanya. En relació amb la immigració, es va moure com a peix en l'aigua, amb un discurs vehement i més agressiu que mai. Independentment del fons de la qüestió, va col·locar el debat i el missatge on volia. En canvi, Harris no va poder fer el mateix. Quant a la immigració no va aconseguir redefinir el marc de Trump. I en termes de gestió, és evident que les expectatives que tenien els demòcrates respecte a aquest assumpte, en arribar en 2021 l'administració Biden, no s'han complert. Harris tampoc va poder imposar en l'agenda de la campanya un assumpte clau per a la seva candidatura com és el de l'avortament. En aquest cas, era una bandera clau per a la vicepresidenta, una carta que sí que podia jugar bé la candidata demòcrata, però que no ha aconseguit rendibilitzar en les urnes.

Possiblement, perquè els drets reproductius de les dones, que era una cosa que definia el projecte de Kamala Harris, no han ocupat tant espai en el transcurs del procés electoral, com ella i el seu equip esperaven. L'avortament no ha estat un assumpte decisiu. El vot d'una gran quantitat de dones, motivat per la dinàmica antiavortista Republicana, al contrari del que indicaven diferents estudis demoscòpics, no ha condicionat el resultat electoral. És a dir, Harris no ha convençut a més dones de les que ja van votar a Biden en les passades eleccions.

El president Trump ha aconseguit establir

una profunda connexió amb l'americà mitjà, més enllà dels "red necks". Independentment del grau de preocupació real del magnat per les problemàtiques que afecten els seus compatriotes, molts sí que veuen al noiaorquès com l'única opció política útil. Fins i tot deixant de costat les esmentades aproximacions de caràcter econòmic i de gestió de l'administració. Bé sigui perquè, segons ells, els prometen una fèrria defensa dels valors fundacionals del país, o tal vegada per les fortes creences cristianes i puritanes que Trump diu encapçalar. L'essència dels Estats Units, és el que molts adeptes al "Trumpisme" pretenen "restaurar".

És interessant el moment polític de la primera potència mundial, ara amb la tornada de Trump. Les polítiques més progressistes i menys conservadores, de més intervenció governamental impulsada pels demòcrates, és el que ha portat a la manifestació i participació política d'actors que mai s'havien pronunciat tan clarament per un candidat. Aquest és el cas de la comunitat religiosa Amish, vot que ha resultat determinant perquè l'Estat de Pensilvània es decantés pels Republicans. A més, una de les decepcions, i una reflexió que haurien de fer els Demòcrates en general, és la pèrdua del vot llatinoamericà en els últims anys. Molts han passat a votar al Partit Republicà. La majoria, segones i terceres generacions d'immigrants ja consolidats, els quals han deixat de veure al Partit Demòcrata com la seva referència política. Molts perceben un sentiment d'abandó per part seva, encara que cert és que influeixen notablement els elements conservadors, com podem comprovar en l'Estat de Florida, on els Republicans han guanyat de forma contundent.

El paper d'Elon Musk, que amenaça de fer tremolar el sistema, definirà part de l'estratègia de Trump. De moment, li ha encomanat la gestió del departament d'"Eficiència Governamental", dirigit a una gran reforma de l'administració amb l'objectiu de reduir-la al màxim possible. Caldrà parar esment als moviments de

Musk, que no donarà puntada sense fil, ja que l'ajuda i el suport d'un dels homes més rics i poderosos del món, ha influït en la victòria de Trump. Així mateix, és rellevant esmentar la incorporació al gabinet del futur president de Robert F. Kennedy Jr. com a nou secretari de Sanitat. Com a mínim curiós, per les seves polèmiques teories antivacunes, que per descomptat s'allunyen del més convencional.

Pel que fa a l'encara president Joe Biden, ha garantit una transició de poder pacífica, una quelcom que no va ocórrer al revés quan ell va derrotar a Trump l'any 2020. La imatge entre el president sortint i el nou líder del país, junts al despatx oval, pot ser tranquil·litzadora per a molts, per a mantenir l'ordre i l'estabilitat de la nació en aquest moment de canvi polític.

Amb Trump al capdavant dels Estats Units, la situació del tauler polític internacional serà reconfigurada. Els fets ho testificaran. La nova administració estatunidenca posarà les seves mirades al Pacífic, i centrarà segurament les prioritats dels EUA en aquesta regió. La seva batalla és davant la Xina, el principal enemic de Trump. D'aquesta manera, podem intuir que en aquest segon mandat, es deixarà més de costat a Europa, per a anar directament a la disputa hegemònica, en tots els àmbits, contra el Gegant Asiàtic. Donald Trump prendrà possessió el 20 de gener de 2025, a Washington DC, com a 47è president dels Estats Units d'Amèrica. Veurem a partir de llavors, si el món trontolla.

Max Sierra Coll-Vinent

Estudiant de Ciències Polítiques i de l'Administració a la Universitat de Barcelona.

BIBLIOGRAFIA

El Mundo. (2024, noviembre 6). El giro de China: el gigante asiático busca redefinir su economía y su papel en el mundo. El Mundo. <https://www.elmundo.es/internacional/2024/11/06/672b89fde4d4d8fd3c8b4591.html>

ABC. (2015, octubre 7). La frase “es la economía, estúpido” y su impacto en la política mundial. ABC. <https://www.abc.es/economia/20151007/abci-frase-economia-estupido-201510061639.html>

El Confidencial. (2024, noviembre 8). El cabreo de los granjeros Amish con la victoria de Trump en las elecciones de EE. UU. El Confidencial. https://www.elconfidencial.com/mundo/2024-11-08/cabreo-granjero-amish-victoria-trump-elecciones-eeuu_3998797/

El País. (2024, noviembre 13). Marco Rubio confirmado como secretario de Estado: duro con China, proisraelí y contrario a la ayuda a Ucrania. El País. <https://elpais.com/internacional/elecciones-usa/2024-11-13/marco-rubio-confirmado-como-secretario-de-estado-duro-con-china-proisraeli-y-contrario-a-la-ayuda-a-ucrania.html>

El Español. (2024, noviembre 15). Robert Kennedy Jr., conspiranoico, antivacunas y negacionista del VIH/SIDA, nuevo secretario de Sanidad de Trump. El Español. https://www.elespanol.com/ciencia/salud/20241115/conspiranoico-antivacunas-negacionista-vih-sida-robert-kennedy-jr-nuevo-secretario-sanidad-trump/901410087_0.html

The Wall Street Journal. (2024). The election gender gap was expected to be huge, but was unremarkable. The Wall Street Journal. <https://www.wsj.com/politics/elections/the-election-gender-gap-was-expected-to-be-huge-but-was-unremarkable-d7cc536e?st=XZ2tdv>

BBC Mundo. (n.d.). Título del artículo. BBC Mundo. <https://www.bbc.com/mundo/articles/cgl46ddxxero>

Publicat per

**Associació per a les
Nacions Unides
a Espanya**
United Nations Association of Spain

Amb el suport de

**Generalitat
de Catalunya**

ANUE no fa necessàriament com a seves les opinions expressades pels seus col·laboradors